

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-1055

29.9.2026

Storebrand Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Sannsynliggjort tyveri av smykker og andre gjenstander fra bolig?

Sikredes bolig skulle pusses opp. I løpet av denne perioden var sikrede bortreist på ferie i en uke. Da sikrede kom hjem, oppdaget hun at flere smykker var borte fra walk-in-garderoben. Senere oppdaget hun at enda flere smykker, samt en PC og sølvtøy også var borte. Sikrede kunne bekrefte at hun hadde sett et diamantarmbånd og to gullarmbånd i garderoben rett før hun dro på ferie. Sikrede meldte inn krav om erstatning under sin innbo- og verdisaksforsikring. Foretaket avsto dekning under henvisning til at det ikke var sannsynliggjort verken tidsintervall eller en konkret hendelse for tyveriet. Foretaket anførte at det ikke var uvanlig å forflytte eller forglemme ting under en oppussing, eller at håndverkerne kunne ha flyttet om på ting. Foretaket anførte videre at verdi, eierskap og tolldeklarerings ikke var dokumentert, slik at tapet uansett ikke var tilstrekkelig dokumentert. Sikrede mente at foretakets bevisvurdering var spekulativ, at hun visste at gjenstandene hadde vært i boligen før avreise, og at det kun var håndverkerne som hadde hatt tilgang til boligen. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder tap av gjenstander fra bolig under oppussing.

Sikredes innboforsikring med tilleggsdekningen super hadde følgende vilkår i pkt. B.4.5:

Nærmere presiseringer av hva forsikringen dekker:

1. Tyveri og forsettlig skadeverk på tingene dine i bygning på forsikringsstedet jf. straffeloven § 351 (skadeverk), 352 (grovt skadeverk), 353 (mindre skadeverk).
[...]

Forsikringen dekker ikke

5. Tyveri og/eller skade/hæverk forårsaket av:
c) Andre personer du har gitt tilgang til boligen

Sikrede med familie var i perioden 2.7.25–9.7.25 bortreist på ferie. I denne perioden var boligen under renovering, og håndverkere fra to ulike firmaer hadde tilgang til boligen. Nesten hele huset var tømt for møbler og eiendeler. Renoveringen omfattet ikke et bad og en walk-in-garderobe. Disse rommene var derfor ikke tømt for møbler og ting. Underveis i renoveringsarbeidet skal tingene fra rommet til sikredes datter ha blitt flyttet inn på badet. Dette var avtalt med håndverkerne på forhånd.

Sikrede har forklart at det var avtalt med håndverkerne at ingen ting skulle flyttes inn eller ut av walk-in-garderoben. Garderoben skal ha vært fysisk avskjermet, og adgang dit var uautorisert. Familien bodde i underetasjen i perioden de var hjemme under renoveringen, men de benyttet walk-in-garderoben. Garderoben var organisert med hyller og oppbevaringsløsninger, hvor tingene hadde sine faste plasser. De oppbevarte sko og vesker i hyller og smykker i smykkeskrin. Disse tingene ble fast oppbevart her også under renoveringen.

Sikrede forklarte at hun ved hjemkomst oppdaget at flere av tingene var borte. Dette gjaldt et diamant-/tennisarmbånd og to gullarmbånd som ble oppbevart i walk-in garderoben. Sikrede forklarte at hun observerte tennisarmbåndet og de to gullarmbåndene i smykkeskrinet rett før hun dro på ferie fordi hun vurderte å ta de med seg.

Sikrede forklarte videre at hun senere oppdaget at to par Chanel-øredobber, en Louis Vuitton-veske, et perlekjede, noen gullarmbånd, en diamantring, alt innholdet i datterens smykkeskrin og fire klokker også var borte. Etter det opplyste forklarte sikrede i samtale med foretaket at hele boligen var tømt, og at det verken var bestikk eller glass på kjøkkenet. Senere meldte hun at en PC og nesten alt sølvtøyet var borte fra kjøkkenet og forklarte at dette ble oppdaget da håndverkerne fjernet platen på kjøkkenet. Sikrede kunne ikke tidfeste nøyaktig når hun sist så disse smykkene, veskene, klokkene, PC-en og sølvtøyet, men mente det var enten før eller underveis i renoveringen.

Sikrede sendte skademelding til foretaket sammen med en liste over tingene hun mente var stjålet. Både sikrede og det ene håndverkerfirmaet politianmeldte forholdet. Politiet henla saken.

Foretaket avsto dekning i brev 22.7.25, med begrunnelsen at forsikringen ikke dekket tyveri forårsaket av andre personer som var blitt gitt tilgang til boligen.

Sikrede påklagde avslaget. Hun skrev bl.a. at hun hadde alarm med videoovervåkning ved inngangsdøra og med kode til å låse opp døra. Videoopptakene viste at det kun var håndverkerne som hadde gått inn og ut av boligen.

Sikrede forklarte også at hun hadde snakket med en saksbehandler på telefon som hadde bekreftet at armbåndet ville dekkes av forsikringen.

Foretaket behandlet saken på nytt og vurderte både innboforsikring og verdisakforsikring. I brev 23.1.26 ble konklusjonen opprettholdt, men med ny begrunnelse. Foretaket var enig med sikrede i at unntaket ikke kom til anvendelse, men anførte at det ikke var sannsynliggjort et tyveri. Det var minst like sannsynlig at tingene kunne ha blitt forlagt, flyttet på under renoveringen eller mistet.

Det ble så innhentet en uttalelse fra daglig leder i håndverkerfirmaet. Han skrev først at sikrede presset dem til å politianmelde saken. Han bekreftet senere at han ikke ble presset, men at dette var noe som ble gjort etter egen vurdering. Håndverkerfirmaet var ikke kjent med at noen av de ansatte hadde stjålet gjenstander.

I forbindelse med klagesaksbehandlingen skrev sikrede at hun hadde observert at den ene håndverkeren hadde åpnet avsperringen til den private sonen hvor walk-in-garderoben var. Da hun spurte hva han gjorde der, skal han ha svart «just looking».

Sikrede har videre forklart at hun oppdaget et identisk armbånd som det som ble borte, til salgs på finn.no. Det skal ha hatt den samme karakteristiske bulken, som hennes armbånd hadde hatt. Selgeren kunne ikke fremlegge dokumentasjon fra gullsmed.

Sikrede krever erstatning for tyveri av de stjålne gjenstandene. Det er ubestridt at gjenstandene var i boligen før avreise, og at de var borte da hun kom hjem igjen, og at kun håndverkerne hadde vært inne i boligen i denne perioden.

Foretaket har lagt til grunn et for strengt beviskrav og har foretatt en spekulativ bevisvurdering. Foretakets avslag bygger på en antakelse om at gjenstandene kan være forflyttet eller forlagt i forbindelse med renoveringen. Disse alternative forklaringene fremstår som mindre sannsynlige enn tyveri. Smykker er små gjenstander og kan enkelt puttes i lommer eller annet, slik at de ikke vil synes på videoovervåkingen.

Foretaket avviser ansvar og anfører at det ikke er sannsynliggjort et tyveri. Det er enighet om at boligen var i en situasjon hvor gjenstander ble flyttet rundt flere ganger, og at flere rom fungerte som midlertidige lagringsområder. Det er ingen vitner eller observasjoner av tyveri, ingen informasjon som kan peke ut en bestemt person, og det er skiftende forklaringer om hva som befant seg hvor i boligen. Det foreligger dermed flere like sannsynlige forklaringer på hva som har skjedd, herunder at gjenstandene har blitt forflyttet, forlagt, mistet eller kommet bort på annen måte. Overvåkningsvideoen viser heller ikke at store eller synlige gjenstander blir fraktet ut av boligen. Selv om walk-in-garderoben ikke skulle renoveres, kan det ikke utelukkes at håndverkerne har brukt rommet til å lagre møbler og ting i, og herunder flyttet om på eiendelene. Samlet er det ikke sannsynliggjort hverken tidsintervall eller en konkret hendelse for tyveri.

Foretaket anfører subsidiært at kravet ikke er tilstrekkelig dokumentert. Det er bl.a. ikke fremlagt dokumentasjon på eierskap, fortolling eller verdiene av de bortkomne gjenstandene. Diamantringen, diamantanhenget og Chanel-ørelobbene var kjøpt i utlandet.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om sikrede har krav på erstatning for tyveri av smykker, klokker, vesker, PC og sølvttøy fra sitt hjem.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Sikrede krever dekning for tyveri av en lang rekke gjenstander etter ferieopphold i utlandet. Tapslisten omfatter et diamant-/tennisarmbånd og to gullarmbånd, to par Chanel-ørelobber, en Louis Vuitton-veske, et perlekjede, noen gullarmbånd, en diamantring, alt innholdet datterens smykkeskrin, fire klokker, sølvttøy og PC. Etter det opplyste forklarte sikrede i samtale med foretaket at hele boligen var tmt, og at det hverken var bestikk eller glass på kjøkkenet. Senere meldte hun at en PC og nesten alt sølvttøyet var borte fra kjøkkenet og forklarte at dette ble oppdaget da håndverkerne fjernet platen på kjøkkenet. Bortsett fra armbåndene, som sikrede forklarer at hun observerte rett før hun dro, kan sikrede ikke tidfeste nøyaktig når hun sist så de øvrige gjenstandene. Nemnda mener det er uklart både hvilke gjenstander som evt. er stjålet, hvordan disse gjenstandene er ervervet, om de evt. er kjøpt i utlandet og tollet inn, og hvilken verdi de hadde. Disse spørsmålene bør belyses nærmere med muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).